

проф. др Драган Коковић
Филозофски факултет
Нови Сад

Агресија се повезује са нивоом феномена друштвеног, биолошког, психолошког итд. Разматрања ове појаве коју све чешће сусрећемо у нашој наредној и сивој свакодневници, краће се од стваа да је агресивност урођена нагонска потреба па до мишљења да је она само одговор на неповољне спољашње околности и да није нагонског порекла.

Немогућност да се оствари пуна животна егзистенција води у **егзистенцијалну дезоријентацију** и прибјегавању средствима за постизање циљева која се налазе на одобравање.

Прихвата се један начин живота који сам себе изједа, јер остварења више немају никакав вредносни критеријум, срећа је увек негде другде, изван оствареног циља.

Култура сиромаштва, велика незапосленост, као и мале шансе за друштвено напредовање, веома су битни узроци насиља и агресије. Није у питању само немање новца, већ и недостатак престижа и угледа. Међу насилницима најчешћи су људи слабих изгледа да прибаве добра, која се у потрошачки настројеном друштву сматрају извором среће и благостања. Међутим, насиље се не може објаснити само културом сиромаштва. Неопходно је разматрање питања **досаде** (досадне егзистенције) и **изгледа за друштвену покретљивост**, чинилаца који оптерећују и угрожавају многе, пре свега младе људе. Они из досаде, а други из очаја покушавају да свој живот учине занимљивим.

УДК 796.073:316.624

НАСИЉЕ СПОРТСКЕ ПУБЛИКЕ